

רבבות בישראל (יבמות ס"ד א' ומובא זה גם במג"ע הנדפס כאן) ומאחר שאפרים ומנשה היו להם כ"ב אלף וכו' למרכבה קדישא של כ"ב אלף שהשכינה שורה עליהם כמ"ש ב"ך יברך ישראל, שכן משיח בן יוסף יבא עם כ"ב אלף כ"ש רבבות אפרים והם אלפי מנשה (דברים ל"ג) ומשיח בן דוד יבא עם ס' רבוא, והן הן חרין פסוקין בשם יהוי בנסוע הארון, פסוק ראשון בן דוד שיבא עם ס' רבוא זה שאמר קומה ה' (במדבר י') שהוא סוד שיעור קומה שהם ס' רבוא פרצופין (ע' מג"ע אופן קפ"ו רמ"ח) ופסוק שני ובנחה יאמר, כנגד בן יוסף שיבא עם רבבות אלפי ישראל זה שאמר יברך את הנערים, אלו חרין משיחין, וידגו לרוב רמזו במה שאמרו (יבמות ס"ב א') אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וכשסיימו כל הנשמות הישנות אז בן דוד בא (יד) וכבר אמרנו שהנשמות הם מרומזים בדג דאחמר גבייהו אם את כל דגי הים יאסף להם (במדבר י"א) ומשיח בן דוד נקרא יוסף (וע' מג"ע אופן ר"ן) לפי שהוא מאסף לכל ניצוצות הנדחות וכשיכלו כל הנשמות והיו כמצולה שאין בה דגים (ברכות י' ע"א) אזי הגאולה באה, זה שיבקש דג לחולה (סנהדרין צ"ח א') על חולי הנפש קאמר שיצרפו ויתגלגלו עד שאינם צריכים עוד לזיכוך ולמירוק אז בן דוד בא. גם יוסף נקרא דג כי כמו שבשעת כניסתן לארץ ה' מנהיג שלהם נקרא בשם דג שהוא יהושע בן נח שהוא תרגום של דג, כן לעתיד לבא בן יוסף ינח (טו) שנאמר לפני שמש ינח שמו (תהלים ע"ב) ר"ל משיח בן דוד נקרא שמש שנאמר כסאו כשמש נגדי (שם פ"ט, ובב"ר פל"א י' משיח נקרא שמש) והנה משיח בן יוסף יבא לפני משיח בן דוד על זה אמר לפני שמש שהוא בן דוד יבא משיח בן יוסף שהוא ינח שמו, והטעם שנקרא ינח ולא נח כי כמו שלעתיד יוסיפו י' לדוד שבכל התורה דוד חסר בלא יוד ולעתיד יהי' מלא דוד ביו"ד בסוד דודי שהם כ"ד תכשיטי כלה, ב' ההין מן השם, ואחת צורתה ד"ו הב' ד"י (ע"ח שער י"ד פ"ו, של"ט פ"ה) כן ג"כ משיח בן יוסף הוסיפו לו י' בראש כמו שהוסיפו להושע בן נח י' בראש שמו של יהושע לתשלום שם של ארבע (היינו ינח יהא במקום הוי"ה), כי כ' נוגין שבתוכה ינח הם במקום ב' ההי"ן, כל אחת כלולה מעשר (עין מהרש"א סנהדרין הנ"ל בהך דינן שמו) זה שאמר יקרא בהם שמי השם של ארבע שהוא שם של יעקב (שם הוי"ה מיוחד ליעקב כמ"ל כמה פעמים) כ"ש יענן ה' ביום צרה ישגבך שם אלקי יעקב (תהלים כ') וכן אמרו רבותינו ז"ל (ב"ב ע"ה ע"ב) משיח נקרא על שמו של הקב"ה שנאמר ה' צדקנו (ירמ' כ"ג).

גם רמז וידגו לרוב על מנשה שהי' שבטו ל"ב אלפים ור', מניין רל"ב לכן אמר לרוב חסר שמורה על החשבון של רל"ב, שירשו בקרב הארץ שבטו של מנשה כי משונה נחלה זו מכל נחלות שהמתים ירשו את החיים (פנחס כ"ו נ"ה ברש"י). גם נרמז בו שבט של אפרים שאמר יהושע להם (יהושע י"ז) אם עם רב אתה עלה היערה וגו' נמצא במלת לרוב נרמזו שתייהן שבט מנשה שיהיו חשבון רל"ב וגם אפרים יהיו לרב, וזה סוד שצוה משה שחצי שבט מנשה יקחו חלקם מעבר לירדן והחצי ירשו בארץ כנען, רזא עילאה הוא שראה משה בכל השבטים לא היה בשום שבט מספר רל"ב רק בשבט מנשה שהיה החשבון של שבטו מכון ל"ב אלפים ור' שהוא מספר רל"ב, והוא סוד ד' שמות הקדושים המנהיגים בד' עולמות אבי"ע, שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם ג"כ עולים לחשבון רל"ב וכן ברוך כבוד ה' ממקומו (ממקומו גימט' רל"ב) וידוע שסוד מלבוש הוא ד' שמות אלו שחזרו אורות למעלה (ע' מג"ע ואתחנן אופן רל"א דבפרקי דר"א פ"ג שמים מהיכן נבראו מאור לבוש, והוא סוד בטיהרו הנזכר במאמר ראשין בזהר בראשית שהוא בגימט' רל"ב ע"ש שהאריך וחבין כוונתו כאן), וחציו של רל"ב עלה למעלה ונתקפל הרי חצי לבוש הוא קי"ו סוד כ"ח אותיות של בראשית (בפסוק בראשית יש כ"ח אותיות, עמ"ש בבעל הטורים) שהוא ב' פעמים י"ד, ובמלת יד מרומז חשבון קי"ו בריבוע שלו כזה י' פעמים י' הרי ק' ד' פעמים ד' הרי י"ו ותמצא שבמלת יד מבואר חשבון קי"ו ונמצא בפעם שנית יד הרי קי"ו פעם שנית והוא מספר רל"ב.

פ ר י ש ת ש ל ו מ

(יד) זהר בראשית כ"ח כי נשמתין חרתין עתידין למהוי בו שיכלו כל נשמות שבגוף ואז החדשות יבואו. טו) סנהדרין צ"ח ב' ובפרד"א פל"ב למה נקרא שמו ינח ולדברי רבינו א"ש.

ואברהם בברית בין הבתרים רמו ענין סוד זה, ויתן איש ב'תרו ליקראת ר'עהו (לך ט"ו י') ר"ת רל"ב אחר כך אמר ויקח לו את כל אלה שרמו על המלכוש השלום, ויכתר אותם בתוך, שחלק רל"ב על ב' חלקים שה' בכל אחד קי"ו שנחלק על ב' ידים שבכל י"ד חצי לבוש ולכן כשראה משה ששבט מנשה הוא בחשבון שם ה' שהוא רל"ב זה החשבון הוא נחלק בב' ידות, יד ימין ויד שמאל לכן חלק משה ג"כ שבט מנשה שה' ביציאתו ממצרים חשבון רל"ב וחלק אותם לשניים, החצי ה' בארץ כנען שהוא יד ימין כי שם ימין ה' רוממה (תהלים קי"ח) וחצי שבט מנשה הניח בעבר הירדן כנגד יד שמאל שיהי' בחוץ לארץ לקיים קרא (שם ל"א) כי שמעתי דבת רבים מגר מסביב, מגר נוטריקון מ'נשה ר'אובן ג'ד, ומבואר בפסוק וישב יעקב בארץ מגורי אביו, שהיו"ד של מגורי כפופה (כמ"ש בכעה"ט שם) כנגד י' שבטים שה' בארץ כנען, אבל במלת מג"ר מבוארין מ'נשה ג'ד ר'אובן שלא ישבו בארץ כנען רק בארץ שיניקת מדת הדין לשם שהוא מדת פחד יצחק זה סוד מגורי אביו שהוא מגר מסביב.

גם יש סוד אחר בענין חצי שבט מנשה שהניח משה בעבר הירדן כדי שיהיו ב' הוויות וחצי שבחוץ לארץ שהוא סוד אדני דתמן דינא דמלכותא (ע' מג"ע ואתחנן אופן קל"א) אבל בארץ ישראל נשתיירו ט' הוויות וחצי שהוא סוד ארם מקדש כמ"ש בכנפי יונה חלק ג' סי' צ"א (צ"ל סי' קי"א וסימנך אר"ם) ונרמו בפסוק (ויצא ל"ב) ויאמר יעקב כאשר ראם שהוא חשבון אר"ם חשבון ט' הוויות וחצי, ועליו קאמר מחנה אלקים ז"ה שהוא רמו על י"ב צירופי הוי"ה, ויקרא שם המקום ההוא מחניים שנחלקו לשני מחנות דהיינו שניים וחצי שהוא חשבון אדנ"י בחוץ לארץ והנותרים ט' וחצי בארץ ישראל, והוא נרמו בפסוק בנות צעדה עלי שור (ילקוט פנחס תשע"ד), שנטלו בנותיו של יוסף משבט מנשה נחלה של ב' חלקים אחת בארץ ישראל והב' מעבר לירדן זה סוד שיכל את ידו דאיתמר גבי יעקב, שרמו שיחלק חלק מנשה על ב' ידים דהיינו חלק אחת שהוא קי"ו חצי חלק רל"ב היו בחוץ לארץ והחלק השני שהוא יד השניה יהיו בארץ ישראל זה סוד ויקרא בהם שמי על שם של הוי"ה שיהיו נרשמים בשבטו של מנשה, חזר ומפרש מה הוא הרושם חזר ואמר וידגו לרוב שהוא חשבון רל"ב.

גם אמר בכאן סוד ז' מרגלין של שבת המבוארין בכנפי יונה (ח ס ר).

ענין שבע עשרה שנה שחי יעקב בארץ מצרים. בא הכתוב לגלות רזין עילאין ידוע כי דיוקונו של יעקב היא חקוקה חחת כסא הכבוד שמשם חצובת כל הנשמות, ויש י"ו דרגין לנשמות, ולפי שעיקר ירידתן למצרים לתקן כל הנשמות לכן הוצרך הכתוב להודיע שיעקב הוא דמות הכסא, מזה הטעם חקנו כנשמת כל חי, על אחת מאלף אלפים רבי רבכות פעמים הטובות שהם י"ז מעלות כאשר ידוע ליחדי חשבון. (ע' מג"ע ואתחנן אופן קע"ו).

או אמר שבע עשרה כי שופרא דיעקב הוא לתקן חטא של אדם קדמאה ע"ן שאכל אדם הראשון חטה הי' בזה (בלק קפ"ח ב' עקב רע"ב א', ובתקו"ז תיקון ט"ו ל"א א') כ"ב אתון דאורייתא, והפריד ה' מן חטה ונשתייר חטא אח"כ בא יעקב שרוחו של יעקב נברא בה' (טו) לכן ביום ה' היתה ירידתו למצרים לתקן חט"א שהוא מנין י"ז ולחבר החטה לכן ע"י התבואה היתה ירידתו למצרים קודש ישראל לה' ראשית תבואתה (ירמי' ב') בה' שראשית ביאתם למצרים הי' ע"י התבואה לחבר ה' להט, מזה הטעם הוסיפו ג"כ ה' ליוסף כי רב תבואות בכח שור (משלי י"ד) תבואתה לראש יוסף (דברים ל"ג) לכן הי' יוסף ג"כ בן י"ז שנה בירידתו למצרים.

פרישת שלום

טו זהר ח"א ל"ד ב', ח"ג ל"ט ישרצו המים שרץ נפש חי' רא נפש דאדם קדמאה, ובכ"ר פ"ז תוצא הארץ נפש חיה זה רוחו של אדה"ר, וכנראה רבינו מפרש דשל יום ה' קאי על יעקב שהוא שופרי' דאדם.